

ת"פ (באר שבע) 54892-01-21 - מדינת ישראל נ' ס.א.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 54892-01-21 מדינת ישראל נ' א'
ואח'

לפני כבוד השופט אריה דורני-דורון
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד

נגד
הנאשמות

ס.א. - בעצמה
ע"י ב"כ עו"ד הילה טל-בהעדר
א.א. - בעצמה
ע"י ב"כ עו"ד רעות אוליאל

גזר דין

אקדמות מילין :

"הקנאה והתאוה והכבוד מוציאים את האדם מן העולם" .. (פרקי אבות ד'
(26

" ורקב עצמות קנאה " .. (משלי יד' 30)

"פוסט מים ראשית מדון, ולפני התגלע הריב נטוש " .. (משלי יז' 14)

"הרף מאף, ועזוב חמה " .. (תהילים לז' 8)

לענייננו כתב האישום :

1. הנאשמות 1,2 הורשעו על פי הודאתן בעבירה של תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר
עבירה לפי סעיף 382 (א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

2. כעולה מכתב האישום, ב-20.3.20 בסניף מחסני השוק בדימונה, בעת שהמתלוננת ערכה קניות,
ניגשו אליה הנאשמות והחלו לקלל אותה בשמות " שרמוטה זונה " המתלוננת התעלמה מכך,

והמשיכה ללכת , ואז תקפו אותה הנאשמות בצוותא שלא כדין וללא הסכמתה כשהלכו במהירות לכיוונה, משכו בשערות ראשה עד שהמתלוננת נפלה ארצה.

3. בעוד המתלוננת שרועה על הרצפה המשיכו לבעוט בגופה כאשר המתלוננת מנסה להתרומם, הנאשמת 1 המשיכה למשוך בשערות ראשה של המתלוננת ולהכותה כאשר היא אוחזת בידה בבקבוק בירה, עד אשר המתלוננת הצליחה להדוף אותה.

4. בכך תקפו הנאשמות את המתלוננת בצוותא חדא וגרמו לה לחבלות של ממש בדמות שטף דם מתחת לעינה הימנית ולשריטות בידה הימנית . הכול כאמור בכתב האישום .

תסקירי שירות המבחן :

5. תסקירי שירות המבחן ניתנו ביחס לשתי הנאשמות ובמסגרתם התבקש פרק זמן נוסף ובמסגרתו גיבש שירות המבחן עמדתו ביחס לשתי הנאשמות כל אחת ותסקירה בנפרד .

6. מתסקירי המבחן שהתגבשו בהקשרה ל נאשמת 1 , עולים עיקרי הדברים הבאים:

7. ס.א. כבת 31 מנהלת מערכת זוגית ולה 3 ילדים בגילאי 3,9,13 , עובדת כסייעת מלווה עם צרכים מיוחדים.

8. התסקירים הארוכים והמפורטים מתארים ילדות תחת הורה מכור לסמים ואלימות , שנפטר לפני כ-3 שנים, חסכים שבאו לידי ביטוי בתגובותיה, וקשיים אל מול נטישת אבי ילדה האמצעי , שחש חרדת נטישה בהתנהגותו בבית, ונפגע מדברי המתלוננת באירוע מושא כתב האישום, כשהמתלוננת הפכה לחברתו של אביו שעזב את ס.א. ובנו שהוא ילדה האמצעי . במסגרת האירוע אף היא זעמה ואיבדה עשתונות ברצונה לגונן על בנה שנאמרו לו דברים על ידי המתלוננת בדבר נטישת אביו. מאז השתנו פני הדברים, ס.א. השתלבה בקבוצה טיפולית בתחומים הרלוונטיים לרבות ההורות ב"מרכז הורים וילדים " וכן טיפול פרטני לאורך זמן משמעותי, ועל פי הגורמים המקצועיים ההתרשמות חיובית, למרות שחוותה תקופות ומשברים בחייה מילדותה ואף בחייה כיום. יש בידה כלים אותם הפנימה וכן דרכים וגורמים לעזרה ולסיוע .

9. המלצת שירות המבחן הינה ל-100 שעות של"צ צו מבחן לשנה ומעקב אחר הקבוצות בהן היא משתתפת להמשך שיקומה והצלחתה, בליווי צמוד.

מתסקירי המבחן שהתגבשו בהקשרה ל נאשמת 2 , עולים עיקרי הדברים הבאים:

10. א.א. כבת 34 נשואה ואם לילדים בני 13,11,15 , אחותה של נאשמת 1 גרה ב... ועובדת כסייעת מלווה של ילדים עם אוטיזם.
11. בתה הבכורה עם 50% אחוזי נכות בעקבות תאונת דרכים. הנאשמת עברה ניתוח לקיצור קיבה ששינה חייה לטובה, בהשוואה לתקופה שקדמה לניתוח. עברה טיפול בטרומה במשך שנתיים באמצעות המחלקה לשירותים חברתיים ב.... לפני כשנה וחצי לראשונה בחייה החלה לעבוד באופן ממושך ברצף.
12. במסגרת האירוע נפגעת העבירה דיברה אודות הבן הנטוש על ידי אביו, והנאשמת חוותה תחושת עלבון בעבור אחותה ואחייה. נפגעת העבירה טענה כי היא חשה מאוימת על ידי הנאשמת 2.
13. שירות המבחן ציין בהתרשמותו החיובית כי הנאשמת השתלבה בטיפול משמעותי שיקומי ארוך, אותו סיימה בהצלחה על פי גורמי המקצוע. טיפול שיקומי וטיפול שיש בו כדי להשפיע על התנהלותה המטיבה כיום עם סביבותיה ומשפחתה.
14. המלצת שירות המבחן הינה ל160 שעות של"צ ומעקב מלווה על התנהלותו .

עדות נפגעת העבירה :

15. נפגעת העבירה העידה בדבר תקיפתה והשפלתה, היותה "פוזלת בעין ימין" בשל התקיפה, ותיארה תיאור לפיו תקפו אותה "ללא סיבה", תקפו את השומר, עוד הוסיפה כי בן זוגה של הנאשמת 1 "דבוק אליה".. עד היום. התלקח שיח קולני בבית המשפט בו קורבן העבירה מצינת יתרונותיה בהעדפת בן הזוג אותה . עוד לטענתה, הנאשמות "פתחו לה את הראש", עוד העידה כי כל יום ניסתה הנאשמת 1 להיכנס אליה עם "סלעים" הביתה, וכן שהנאשמת 1 כל יום רוצה להיכנס אליה הבית. עדותה לא עשתה עליי רושם מהימן, ומלבד האמור בכתב האישום בו הודו הנאשמות, אין אני מקבל את עדותה של המתלוננת במסגרת הרחבת שיקולי הענישה לרעתן בניפוח הנסיבות שאינן חלק מכתב האישום.
16. אין כל ראיה כי ראשה "נפתח" ולו נפתח הייתה עובדה זו וודאי חלק מכתב האישום, אין כל ראיה כי "פזילה" אם בכלל קיימת בעין זו או אחרת, היא פונקציה של האירוע. ברור כי הרקע לאירוע הוא מערכת היחסים הרומנטית של העדה המתלוננת עם בן זוגה של הנאשמת 1, ועל פי כתב האישום נפתח האירוע בהקשרו. לטענתה גם עורכת הדין של הנאשמת איימה עליה...עד כאן. ההגזמות וההתרסות היו מנת חלקה של עדות זו, היה בהן כדי להצית באולם בית המשפט מריבה חדשה באמירות משפילות, דווקא מצד קורבן העבירה כלפי הנאשמת 1, כך באולם בית המשפט לפניי. לפיכך, בית המשפט יתמקד במובא לפניו במסגרת כתב האישום.

תמצית טענות המאשימה:

17. המדובר בעבירה של תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר. הנאשמות פגעו בשלימות גופה ושלומה האישי של קרבן העבירה.
18. האלימות התבצעה בסופרמרקט בשעות הבוקר ביום שישי, מקום ציבורי הומה אדם, אליו מגיעים אנשים בכל הגילים כאשר בנה בן ה 5 של הנאשמת 1, נכח במקום וצפה בתקיפה.
19. לצד הפגיעה הפיזית התלוותה גם פגיעה נפשית, כאשר המתלוננת מתארת בתצהיר שהוגש לבימ"ש כי יש לה נזק קבוע בעין ומאז האירוע היא סובלת מחרדות.
20. לעבירת האלימות החמורה נדבך נוסף של חומרה עת התקיפה בוצעה בצוותא חדא. אך בנס לטענת המאשימה, האירוע לא הסתיים באופן אחר חמור יותר.

תמצית טענות המאשימה בעניינה של נאשמת 1 :

21. בעניינה של הנאשמת 1 הוגשו שני תסקירי שירות מבחן בתסקיר הראשון שירות המבחן מתאר ארוכות אודות מאפייני ודפוסי הנאשמת כאשר מצוין כי הנאשמת תופסת עצמה כקורבן ומתקשה להכיר בחלקיה התוקפניים. בסופו של דבר שירות המבחן ממליץ על ענישה בדמות של"צ.
22. לא ברורה למאשימה חוסר ההתאמה בין תוכן התסקיר לבין ההמלצה.
23. לא החל שילוב בטיפול, וההמלצה על של"צ טרם בשלה. המתחם הינו מ12 חודשי מאסר עד 24 חודשים.
24. המאשימה עתרה למקם את הנאשמת בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם, אך לא בתחתיתו לצד עונשים נלווים בדמות מאסר מותנה ארוך ומרתיע, פיצוי משמעותי למתלוננת והתחייבות.

תמצית טענות המאשימה לעניין נאשמת 2 :

25. ביחס לנאשמת 2 הוגש תסקיר שירותה מבחן, המדבר על נסיבות חייה של הנאשמת, ובפרק של הערכת הסיכון והסיכוי בעמוד 3 מצוין שירות המבחן, כי הנאשמת פועלת באימפולסיביות ללא חשיבה של השלכות ורגשות נפגעת העבירה.
26. המלצת שירות המבחן לתת לנאשמת 2 צו של"צ של 160 שעות - סוטה באופן בוטה מהמתחם.
27. יש למקם את הענישה לאור עברה הפלילי של נאשמת 2, בחלקו התחתון של מתחם הענישה אך לא בתחתיתו. זאת, לצד ענישה מותנית בדמות מאסר מותנה, בעבירות אלימות לרבות איומים, פיצוי

הולם ומשמעותי לנפגעת העבירה, קנס והתחייבות שגובהם ואורכם לשיקול דעת בימ"ש.

תמצית טענות ההגנה :

טענות ההגנה (לכל נאשמת מייצגת בנפרד) ביחס לנאשמת 1 :

28. מדובר באם ל 3 ילדים. הנאשמת קיימה תקופה ארוכה של מפגשי טיפול, תסקיר שירות המבחן מתאר את הקשר הישיר בין הגורמים שהובילו אותה לביצוע עבירה בשל בנה, שהמתלוננת גינתה בסופרמרקט.

29. ההגנה הפנתה לתסקיר מיום 26.3.24 עמוד 2 פסקה 1 בו מתוארת המורכבות בתסכול שחוותה הנאשמת סביב בנה.

30. המדינה עותרת למתחם מופרך בנסיבות העבירה .

31. הענישה הנוהגת בעבירה שבה הורשעה הנאשמת נע בין של"צ ועל תנאי וברף העליון מאסר שיכול שירוצה בעבודות שירות.

32. בעפ"ג 45251-04-21 הוטל עונש של של"צ בעבירת פציעה בראש עם חתך שלטיפול בו נדרשו תפרים.

33. בע"פ 61610-05-21 - במסגרת תקיפה חמורה של אדם שתוקף באכזריות תוך כדי משיכת שיער, את בתו הקטינה ואשתו וגורם לחבלות קשות, למרות תסקירים לא חיוביים, נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל שהומרו לעבודות שירות, כאשר בית המשפט שם מתייחס למצב משפחתי מורכב, פגיעה כלכלית, ולנסיבות חיים מורכבות שלצדם ישנה יציבות.

34. בת.פ. 32970-12-17 שם הנאשם הצטייד במוט אלומיניום, הכה בראשו של המתלונן וגרם לחתכים ולחבלות קשות והצריכו אשפוז, כב' השופט ביתן ציין חומרת העבירה שמצדיקה מתחם בין 6-ל3 שנות מאסר ובסופו של יום השית על הנאשם 60 שעות של"צ וצו מבחן, כאשר הנימוקים והשיקולים הם התגייסות הנאשם לטיפול. החריגות של האירוע כאירוע נקודתי והשינוי התודעתי שאותו סיגל הנאשם.

35. ההגנה ציינה אף את ת"פ 65826-01-18 תיק אלמ"ב חמור, במסגרתו חבלות קשות, שתוצאתו הייתה ביטול הרשעה.

36. לטענת ההגנה, יש לעודד הליכי שיקום ככאלו אותם עברה הנאשמת .

37. יש לקבוע מתחם ענישה כפי שעתרה לו ההגנה ולמקם את הנאשמת ברף התחתון של

המתחם של"צ כפי המלצת שירות המבחן שהמליץ. המתלוננת שמקיימת קשר רומנטי עם בן זוגה של הנאשמת, טענה כי אינה מכירה את הנאשמת.. האירוע לטענתה הלא סבירה נחת עליה משום מקום..

38. מי שהניפה את הבקבוק זו המתלוננת, שהיום טענה שהכול קרה ללא רקע משום מקום.

39. יש כאן היכרות מוקדמת שהמתלוננת הכירה את הנאשמת על רקע העובדה, שניהלה רומן עם בן זוגה של הנאשמת. יש להעמיד את נסיבות ביצוע העבירה על דיוקן ולהבדיל מנסיבות ביצוע חמורות יותר.

40. החבלה ברף הנמוך וכלל הנסיבות מצדיקים את אימוץ המלצת שירות המבחן.

41. הנאשמת הביעה צער וחרטה על האירוע. בתסקיר שהוגש בית המשפט ביום 6.1.25 בעמוד 2 בפסקה האחרונה צוין כי הנאשמת חווה צער וחרטה.

42. מדובר בנאשמת שנסיבות חייה קשות מאוד. ההגנה הפנתה לתסקיר מיום 18.9.23 לפסקה 3 שמתארת את המשפחה הגרעינית עם אבא מכור סמים. הנאשמת עברה אירוע טראומתי מאוד.

43. מדובר באם חד הורית ל3 ילדים 3, 9 ו-13. נאשמת שגורמי הטיפול כולם ראו את הנזקקות שלה לטיפול ואת המוטיבציה והנכונות שלה לטיפול וזה בא לידי ביטוי בתסקיר מיום 6.1.25 עמוד ראשון פסקה אחרונה שמתאר גישה משותפת שעשו כל גורמי הטיפול, הושקעו משאבים, שירות המבחן, לשכת הרווחה בעיר מגוריה והיא השתתפה בפגישה וישבו שם אנשי מקצוע טיפוליים שבסופו של דבר מביאים בפני בית המשפט המלצה לשל"צ.

44. שירות המבחן מאבחן את הקושי ואת התסכול שהיא חווה ביום יום שהביא אותה לפעול בצורה אימפולסיבית וסקר בתסקירו שירות המבחן ב26.1 בפסקה ראשונה עמוד 2 ובפסקה אחרונה מעבר לצער ולחרטה.

45. הטיפול בתחום ההורות מוריד את הלחץ שהיא מתמודדת ומביא לשינוי אינטראקציה עם אחרים והסביבה. הטיפול שהיא עוברת בשירות הרווחה מפחית את המתח שהיא חווה בהתמודדות יום יומית, ויאפשר לה כלים. שירות המבחן לאחר חשיבה יוצאת דופן, לאחר ישיבות משותפות עם רווחה אומר שמדובר בנאשמת שמעדה על רקע זה, שהיא מתמודדת עם קשיים בחיי היום יום שלה. על אף זאת היא מנהלת אורח חיים וזו מעידה ראשונה ולא מושרשים לה דפוסים עברייניים ומשתפת פעולה בהתאם לתוכנית שנבנתה מיקצועית תפורה למידותיה.

46. המדינה ושירות המבחן ומשלם המיסים השקיעו משאבים כדי שהנאשמת תתגבש לתכנית

ותיתרם ממנה . שירות המבחן מפרט בתסקיר 1.25 את הטיפול במספר מפגשים, כמה מפגשים התקיימו, שירות המבחן אפילו יודע לומר בתסקירו האחרון שהנאשמת אפילו נתרמת מהטיפול.

47. סיכויי השיקום של הנאשמת הובאו בפני בית המשפט כבר בתסקיר מיום 26.3.24 . צוינו יציבות תעסוקתית, עמדות פרו חברתיות. הנאשמת כל יום בוחרת לעבוד עם ילדים עם צרכים מיוחדים ועמדותיה עם היציבות התעסוקתית, העדר הדפוסים העברייניים, כל אלה מלמדים שהענישה המתאימה בתיק כזה היא ענישה שיקומית.

48. ההגנה טוענת למתחם ענישה הנע בתחתיתו של"צ וברף הגבוהה בנסיבות אלה מאסר לריצוי בעבודות שירות.

49. ההגנה עתרה לקבל המלצת שירות המבחן לגזור על הנאשמת 1 : צו של"צ של 100 שעות, ושאר עונשים נילוויים.

50. הנאשמת 1 ציטוט :

" יש לי 3 ילדים, אני בטיפול ריגשי עם הילד, ובטיפול בשליטה בכעסים, אני בטיפול כבר לפני כ-3 חודשים. יש כל שבוע מפגש, בערך כ-8-9 מפגשים. סיימתי מפגשים, התחלתי שוב. כרגע אני גם במפגשים, המפגשים שינו לי את (ה)צורת מחשבה. פעם אם היא הייתה מגיבה או אומרת דברים כאלה, כיום המילים לא נוגעות בי, מתעלמת ממנה. יש לי ילדה בת 15, ילד בן 9.5 וילד בן 3.5. ילד בן 9.5 זה הילד שמדובר, הוא בטיפול ריגשי עד היום. אני עובדת עם ילדים על הרצף, לוקחת אותם בהסעות, אני עובדת עירייה. ובנוסף עובדת עם קשישים בטיפולם, לוקחת לבדיקות וכו' מטעם ביטוח לאומי. אני אבקש מבית המשפט שישקול על הצד הנכון. אם ישלחו אותי לעבודות שירות אין מי שידאג או יפרנס את הילדים, אין משפחה שיכולה לדאוג. אני אם יחידנית שמטפלת ומפרנסת אותם. "

תמצית טענות ההגנה בהתייחס לנאשמת 2 :

51. מדובר בעבירה יחידה שבוצעה לפני 5 שנים.

52. העבירה ללא תכנון מוקדם.

53. הנאשמת לוקחת אחריות על מעשיה, מבינה את הפסול בהם ומתביישת עד מאוד במעורבותה הפלילית. הודתה בכתב האישום.
54. מכתב האישום המתוקן עולה כי הנאשמת אשר שהתה עם אחותה בסופר, פגשה את המתלוננת. בין הצדדים החלו חילופי דברים אשר התדרדרו לאלימות.
55. חלקה של הנאשמת הסתיים סמוך לתחילת האירוע, בעוד שההתגוששות בין הנאשמת 2 למתלוננת נמשך.
56. מבלי להקל ראש, למתלוננת נגרמו חבלות קלות.
57. מהמסמכים עולה כי הפגיעה לא נמשכה ואין כל תיעוד ראייתי לכך.
58. המתחם בהתאם לענישה הנוהגת הינו בין של"צ לעבודות שירות, ובחלק מהמקרים בוטלה הרשעה.
59. יש למקם את הנאשמת 2 בתחתית המתחם ואף לחרוג ממנו שכן על פי שירות המבחן, הנאשמת בת 35, נשואה ואם לשלושה ילדים קטינים, מפרנסת יחידה לאור העובדה שבעלה סובל מנכות. הנאשמת מתגוררת עם משפחתה בדימונה, עובדת בטיפול בקשישים וסייעת מלווה של ילדים עם אוטיזם.
60. לצד נכות בעלה, בתה הבכורה מתמודדת עם נכות בשיעור 50% בשל תאונת דרכים שעברה, והנאשמת היא המטפלת היחידה והמפרנסת אותה.
61. עוד עולה מהתסקיר הנאשמת מגיעה מרקע משפחתי לא פשוט, הכולל אב אשר נקט באלימות פיזית אשר המשיכה גם לאחר שיצאה מביתה, כבר בגיל 17 קיימה מערכת זוגית אלימה ובסיומה מצאה את עצמה דרת רחוב והיה עליה להתמודד עם קשיים רבים ולא נאריך.
62. הנאשמת מגיעה מאוכלוסייה עם בעיה סוציו סוציאלית גבוהה ולכן שולבה במיזם של שירותי הרווחה שנתן מענה למגוון צרכי המשפחה.
63. הנאשמת מאובחנת בפוסט טראומה, אשר באה לידי ביטוי במעשים בהם הודתה.
64. לאחר ביצוע העבירה, מושא כתב האישום, הנאשמת השתלבה בטיפול מקיף של שנתיים במסגרתו שולבה בשיחות פרטניות עם עו"ס קלינית לצורך טיפול נפשי, קיבלה סיוע והדרכה הורית, הטיפול התמקם בטראומה שחוותה ובתסמינים עמם התמודדה והתנהגותה עלתה במסגרת הטיפול.
65. הנאשמת גייסה בכל כוחותיה, ועברה הליך משמעותי הן בחשיבה והן בהתנהגות ומאז הטיפול הנאשמת יצאה לשוק העבודה ומחזיקה את הבית באופן חיובי, ומאמציה להיות אם מטיבה לילדיה ניכרים.

66. כיום, מתנהלת הנאשמת באופן חיובי ביותר, וקיימת התרשמות של שינוי מהותי בדפוסי התנהגותה.
67. בנוסף, מרבית חייה הנאשמת הייתה חסרת מסגרת תעסוקתית ונתמכה בקצבאות המל"ל, בעקבות הטיפול הרגשי שעברה החלה לראשונה בחייה לעבוד בטיפול בקשישים ובילדים עם מוגבלות ובהסעות למסגרות, וערכה שינוי ביחס לסובביה.
- 68. נוסף לאמור, הנאשמת סובלת מבעיות רפואיות, פריצת דיסק בצווארה, קיצור קיבה אשר שינה את חייה פיזית ונפשית וכיום מצבה הרפואי מוסיף להיות מורכב ומתאשפזת מעת לעת ובגנים עברה ניתוח לאחרונה.**
69. לסיכום, הנאשמת 2 אך לאחרונה הצליחה להעלות את חייה על דרך המלך, עבודה מסודרת, הליך שיקומי אינטנסיבי, חייה המשפחה ויכולת הורותה השתפרו, ולכן, נהיר כי ענישה משמעותית, כשל עבודות שירות ואף מאסר בפועל כפי שטוענת לו המאשימה, יפגום קשות עד יבטל את יכולתה להמשיך להתפרנס ולטפל בבתה ובבעלה ולהחזיק את משק ביתה.
- 70. מעבר לכך, לאור מצבה הרפואי המורכב, ספק אם תוכל לעבוד בעבודות שירות, וממילא משמעו גזירת מאסר בפועל.**
71. כאמור, מדובר באם לשלשה ילדים קטינים שכל הטיפול בהם נופל על כתפיה. הילדים בגילאי 11.5, 13 ו 15 - שהטיפול בבת זו כשל בת 9 בשל נכותה.
72. הנאשמת גייסה את כלל כוחותיה ומרצה, ועברה הליך משמעותי וביצעה שינוי מהותי בחייה, נראה כי לאחר ביצוע העבירה, לפני 5 שנים, החליטה לשוב למוטב. מבינה את העובדה שאלימות אינה דרך להתמודד עם סיטואציות ולראיה לכך, לא נפתחו לה תיקים נוספים מאז. בעברה הפלילי 2016 אין הרשעה שהתיישנה ובשנת 2020 הרשעה לא מן העניין.
73. עוד התרשם שירות המבחן, כי ההליך המשפטי מהווה עבורה גורם **הרתעה** והיא מעוניינת להמשיך בתפקוד החיובי המאפיין אותה בשנים האחרונות.
74. לאור האמור, ההגנה מבקשת לאמץ את המלצות שירות המבחן ולהטיל עליה של"צ לצד מע"ת, כי זה המקרה המובהק לעשות במסגרתו שימוש בסעיף 40 ד (א) ולסטות משיקולי הענישה לצד שיקול שיקומי. כל ענישה שאינה צופה פני עתיד יש בה כדי לפגוע בהליך שעברה הנאשמת.
75. ההגנה הפנתה ל 6118/20 מדינת ישראל דאנה, שניתן על ידי כב' השופטת חולתא- במקרה שבו הנאשמים תקפו בצוותא אב ובנו ולבן נגרמה פציעה שדרשה גיבוס ולאב חתך בקרקפת, השופטת קבעה פסיקה של ביטול הרשעה, של"צ, צו מבחן ופיצוי.
76. 5117-12-18, מדובר בשני נאשמים, שהיכו באמצעות חפץ מתלונן, נגרמו המטומה שריטות וחתך שהודבק, הושתו מע"ת צו מבחן ושל"צ.

77. בת"פ 58306-07-21 הנאשמים זרקו אבן על ראש המתלונן, אשר שימש סייר בטיחות. מעצמת המכה נפל על הרצפה. הנאשמים בעטו בו, וזרקו עליו אבנים נוספות. הנאשם קיבל צו של"צ, צו מבחן ופיצוי ובערעור לעליון בוטל האישום.

78. פסקי הדין שהובאו על ידי המאשימה אינם מתאימים למקרה דנן, שם מדובר במי שיש לו עבר פלילי מכביד, הכולל מאסרים בפועל, לא עבר כל טיפול, לדוגמא מדובר במי שנכנס לבניין בו הייתה המתלוננת, הטיחה בקיר ולאחר שנפלה דפק את ראשה ברצפה וחנק אותה, כתוצאה מכך נגרמו לה חבלות בראש בשפתיים ובידיים.

79. במקרה אחר אותו ציינה המאשימה, מדובר במי שהיכה באגרופ את המתלונן בפניו ובראשו ואילץ אותו ללכת לביתו ולהביא לו 50 ₪ כתוצאה מכך, נגרמה לו המטומה בעין, חתך בשפה סדק בשן, סטייה במחיצות האף. בתאריך מאוחר יותר באותו גז"ד מדובר בכך שהנאשם הגיע שוב לבית המתלונן ותקף אותו שוב. בעניינו לא הוגש תסקיר ולא עבר הנאשם שם הליך טיפולי בניגוד למקרה דנן.

80. במקרה נוסף שהובא על ידי המאשימה (בעניינו של מור), תקף הנאשם את אביו הקשיש כשהוא הנאשם בעל עבר פלילי עשיר, דהיינו: הפסיקה אליה הפנתה המאשימה אינה דומה למקרה בפנינו, לא מבחינת מעשים ולא מבחינת ההליך שעשו הנאשמים והנזק שנגרם.

81. הנאשמת 2 ציטוט :

" אני מביעה חרטה על המעשים שלי, בדיעבד אם הייתי יכולה לחזור בזמן לא הייתי עושה את זה, הטיפול שעברתי שינה אותי בהרבה מובנים. יש לי ילדה נכה לאחר שעברה תאונת דרכים קשה לפני כ 8 שנים ומאז לא חזרה לעצמה, כל 3-4 שעות מזעיקים אותי לבית ספר, היא מסתגרת ובוכה.

בעלי עם 100% נכות נפשית, אני מתמודדת עם שניהם ומנסה לעבוד איכשהו (הנאשמת בוכה).

שמות הילדים הגדולה בת 15, אני מביעה חרטה ומצטערת.

עברתי ניתוח מיני מעקף לפני 3 שנים ולאחר מכן, נוצרו לי הידבקות מעיים וכל פעם אני מקיאה והגעתי לאנורקסיה כמעט. אני פה עכשיו ויכולים להתקשר אליי בעוד שעה להגיע דחוף, היא מאיימת להתאבד. אין לי עזרה ואני מפרנסת יחידה וחיה מנכות. "

מתחם העונש ההולם :

82. הנסיבות החמורות של עבירה זו 382 א לחוק העונשין הן שעבירה זו מתאפיינת בחומרה של ביצוע על ידי שתי הנאשמות בצוותא חדא. ההיבט הנורמטיבי " כפל העונש המקסימאלי .

נסיבות הקשורות לביצוע העבירה :

83. מדובר בתקיפה שבוצעה על ידי שתי הנאשמות .
84. שתי הנאשמות אחיות שנקמו באלימות במי ש"גזלה" לשיטתן את בן הזוג של אחת מהן נאשמת 1 .
85. אין מדובר בתוצאת פגיעה מהחמורות בתחום האלימות .
86. מקום הפגיעה הינו נסיבה לחומרה, במקום בו ישנו ציבור אנשים המבצע קניות ב"סופר מרקט " .
87. האירוע הינו לעיני קטין בנה של הנאשמת ס.א. .
88. התקיים דין ודברים משפילים בין הניציות על רקע רומנטי בשל גבר משותף. דין ודברים זה עולה בקנה אחד עם התנהגות העדה המתלוננת בבית המשפט.
89. לא ברור מניסוח כתב האישום, מי אחז בבקבוק וכפסע בין זה לשימוש בו בעידנא דריתחא. למרות האמור, לא נעשה בו כל שימוש.
90. גם אם נניח כי נאשמת 1 מעורבת ריגשית ואיבדה עשתונות, היה על נאשמת 2 להפריד ולמנוע הימנה כניסה לזירה ותחת זאת בחרה לנהוג בכוחנות ולהגביר את הכוח האלים, הצטרפה לאחותה להכות את נפגעת העבירה.
91. נפגעת העבירה בדיון בפני התריסה באמירות קשות כלפי נאשמת 1 והציתה אש בקצה קוצים באמירות מקוממות אודות נטישת בן הזוג את הנאשמת 1 בעבורה של נפגעת העבירה לטענתה בשל יתרונותיה. אירוע שסיפק זווית חדשה על הצדדים לאירוע ופוטנציאל רמת השיח המקדים.

תחם העונש ההולם :

קביעת מתחם העונש ההולם:

הערכים המוגנים:

92. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצעו הנאשמות נעשית בהתאם לעקרון המנחה

בענישה, קיום יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיה ומידת אשם הנאשמות, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליהן. לשם קביעת מתחם העונש, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

93. לא אחת חזר וציין בית המשפט העליון כי יש להטיל ענישה מרתיעה על מנת להילחם בתופעת האלימות:

"...יש לעקור מן השורש את נגע האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר, שעיקרו הוקעת התופעה וגזירת עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרך האלימות... אף אם נניח כי המתלונן נהג שלא כשורה במהלך האירוע, אין בכך בשום אופן כדי להצדיק את התגובה האלימה והבריונית מצד המערער. המסר החד-משמעי שעל בתי המשפט להעביר הוא כי לא ניתן להשלים, בשום מקרה, עם פתרון סכסוכים באלימות ובכוח הזרוע..." (ע"פ 8991/10 מכבי נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים, 27.10.2011)). ראו גם: ע"פ 3863/09 מדינת ישראל נ' חסן (פורסם במאגרים, 10.11.2009); ע"פ 1463/09 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם במאגרים, 15.6.2009).

94. בענייננו הנאשמות הורשעו בביצוע עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בצוותא חדא אין הבדל משמעותי וניכר, בנסיבות ביצוע העבירה של כל אחת ולכן המתחם אחד.

95. הערכים המוגנים שנפגעו בעבירה שביצעו הנאשמות הם זכות כל אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל שלמות גופו, ובפרט זכותו להיות מוגן מפני אלימות על רקע רומנטי, הזכות לשלוות נפש.

96. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, נתתי דעתי לכך שהעבירה בוצעה ללא תחכום, האלימות הפיזית שנקטה הינה ברף הנמוך יחסית וזאת לנוכח השריטה ביד וההמטומה ליד העין שנגרמו למתלוננת כתוצאה מתקיפת הנאשמות.

97. בית המשפט העליון עמד לא אחת על החובה להירתם למלחמה בעבירות האלימות לא בכדי העונש המרבי שנקבע לצידה של עבירת התקיפה מוכפל שעה שזו מבוצעת בצוותא חדא. ברם, כידוע, מלאכת הענישה היא לעולם פרטנית והיא כמו תפירת חליפה התואמת מידות הנאשם הפרטני שבפני בית המשפט.

98. מעיון בפסיקה הקיימת במקרים דומים בחלקם, עולה התמונה הבאה:

99. ת"פ (ב"ש) 34535-05-12 מדינת ישראל נ' אל מודיעים (11.12.13), הנאשמים הורשעו בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שהנאשם 1 תקף הקטין בראשו וברגלו והנאשם 2 תקף הקטין באמצעות מקל, אגרופים, סטירות ובעיטות. בית המשפט גזר על הנאשם 1

מאסר מותנה, צו של"צ, קנס והתחייבות ועל הנאשם 2 3 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה, קנס והתחייבות.

100. בת"פ 50828-03-18 (י-ם) **מדינת ישראל נ' שויקי** (4.3.20), הנאשם הורשע בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שתקף המתלונן, יחד עם אחרים ובעט בו. על הנאשם נגזרו 2 חודשי מאסר שירותו בדרך של עבודות שירות ומאסר מותנה.

101. ברע"פ 5023/18 **בדיר נגד מדינת ישראל** (28.06.2018), נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש נאשם שהורשע בתקיפה בצוותא הגורמת חבלה של ממש, בכך שתקף המתלונן, יחד עם אחרים וגרם לו לחבלות של ממש ונידון לעונש בן 5 חודשי מאסר.

102. ברע"פ 310/18 **אשורוב נגד מדינת ישראל** (11.02.2018), נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש נאשם שהורשע בתקיפה בצוותא הגורמת חבלה של ממש ונדון לעונש בן 5 חודשי מאסר בעבודות שירות לצד עונשים נלווים. הנאשם יחד עם שניים נוספים תקפו המתלונן בכך שבעטו מספר בעיטות בפניו ובבטנו בעודו שרוע על הקרקע. כתוצאה מהמעשים נגרמו למתלונן שברים באף ובשן קדמית והוא נזקק לטיפול רפואי בבית חולים. מתחם העונש ההולם שקבע בית משפט קמא נע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשים לצד רכיבי ענישה נלווים.

בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות:

103. לאחר שבחנתי מידת פגיעת הנאשמות בערכים המוגנים, הרי שיש לקבוע שהיא ברף הבינוני נמוך, בשים לב לנסיבות האירוע.

104. מכל המפורט לעיל, סבורני כי מתחם הענישה ההולם לעבירה שבוצעה על ידי שתי הנאשמות בנסיבות המתוארות נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ברף התחתון ל-14 חודשי מאסר בפועל ברף העליון, ובשני המקרים לצד עונשים נלווים.

סטייה מטעמי שיקום :

105. בנסיבות המתוארות בתסקיר המבחן ביחס לשתי הנאשמות, עברן במכלול מאז ילדותן, מסכת החיים וההליך השיקומי טיפולי אותו עברה כל אחת מהן מלבד טרגדיות קשות, לרבות היותן הגורם המטפל במשפחתן, גיל הילדים, תחילת היציבות בעבודה, נסיבות בריאותיות בתא המשפחתי, יש מקום לסטייה מטעמי שיקום וצדק ביחס לשתי הנאשמות והתאמת העונש בדרגת החומרה

בהתאמה.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה :

106. חלוף הזמן מאז האירוע כ 5 שנים .

107. מאז לא נפלו מי מהנאשמות למלכודת האלימות בשום צורה.

108. גם שירות המבחן ראה לנכון להבדיל בין הנאשמות בהחמרה ביחס לנאשמת 2 .

109. הענקתי משקל למסקנות שירות המבחן, שפירט לגבי כל אחת מהנאשמות מדוע ראוי לסטות מהמתחם ולקבוע עונשן בהמשך למשאבי השיקום ובנסיבות החיים, כמו גם פורט נזקו של מאסר ופגיעתו בקיום המשפחתי של שתי הנשים האחיות האימהות שעברו הליך טיפולי, וקיים חשש של ממש לזעזע את המעט שהתייצב לאחרונה בחייהן, כל אחת ונסיבותיה, כל אחת ומיגבלותיה המשפחתיות בריאותיות אישיות ובקרבת בני משפחתה.

110. הגם שראיתי תחילה מקום להחמיר יותר משמעותית עם נאשמת 2 נכחתי בנסיבות המחייבות ומצדיקות שיקולי צדק ושיקום לסטייה מהמתחם הם מצד התלות של בתה במצבה כמתואר בעדותה, וביקשתי שלא לזעזע ולהביא חורבן על חייה הנאחזים ביציבות ובכלים שקיבלה להתמודדות עם משוכותיהם כמתואר.

111. עוד התחשבתי בהודאת הנאשמות בהזדמנות הראשונה ובהבעת החרטה על ידן כשאני נוכח בהתנהגות העדה המתלוננת על דוכן העדים .

112. נוכח האמור לעיל, מוצא אני לחרוג ממתחם הענישה שנקבע זאת נוכח שיקולי שיקום, ולתת עדיפות בעת הזו לשילוב הנאשמות בהליך טיפולי, ולהמשיך את הצלחת ההליך הטיפולי והשיקומי כאמור בתסקירי המבחן .

113. מצבן הכלכלי הקשה של הנאשמת מוביל את בית המשפט שלא לקבוע רכיב של קנס משמעותי ולתת כובד המשקל לרכיב הפיצוי למתלוננת בנסיבות השפלתה והפגיעה בה. ברי כי השתת עונש של קנס משמעותי, שממילא אמור להיות בהלימה למצבה הכלכלי של הנאשמת, היה גוזר על הנאשמת קושי משמעותי וחריג.

114. חלוף הזמן 5 שנים מאז ביצוע העבירה מציב את שתי הנאשמות אחיות, כמי שמידת הצדק וטעמי השיקום, מחייבים ענישה תוך שמירת האינטרס הציבורי ומנגד זהירות בתוצרי ענישה העלולה להביא לנזקים פי כמה במרקם המשפחתי בריאותי נפשי העדין בתאם המשפחתי של כל אחת מהן.

115. בשל הסטייה ממתחם הענישה, הגדלתי את מיכסת שעות השל"צ לשתי הנאשמות ובשתיהן ביקשתי לפקח באמצעות צו מבחן לשנה על התנהלותן, דווקא על רקע הכלים הנדרשים מבחן המעשה לאורך זמן עד היום במשך ההליך ולעיתיד אחריו, אותם קיבלו כדי המשך יציבות התאים המשפחתיים, גידול הקטינים ומתן הכלים להורות וזוגיות ללא אלימות פנים הבית ומחוצה זו, ובמיוחד, כשאין דיכוטומיה מוחלטת והסדרי הראייה או משמורת גם אם לא היום, עלולים להביא לחיכוך ומכשול.

a. יובהר כי בסופו של יום אין לקבל אלימות באשר היא. לא על התוקף עשיית הצדק מנקודת ראותו, שהרי אין לך כמעט עברת אלימות שהתוקף האלים בה, לא טוען להצדקת התנהגותו בהתנהגות מקדימה של קורבן העברה. אין מדובר בהגנה עצמית אלא בתקיפה שמקורה בתסכול, זעם, נטילת החוק לידיים, ואלמלא נסיבות חיי הנאשמות האימהות שהכול תלוי בהן, והן מחזיקות את הבית ונפילתן היא הרס הבניין שעומד על מי בלימה, היה בית המשפט מחמיר עמן, וגוזר עונשן במסגרת המתחם.

116. לאחר ששקלתי מכלול השיקולים, לחומרה ולקולא, גוזר אני על הנאשמות בהתאמה העונשים הבאים:

נאשמת 1 :

א. **140 שעות של"צ בהתאם לתוכנית שתוגש לאישור עד ל1.9.25** מובהר לנאשמת כי הפרת הוראות שירות המבחן ופנייתו להפקעת אופן ריצוי העונש בדרך זו, עלולה להביא לגזירת העונש מחדש לכל דבר ועניין.

ב. **צו מבחן למשך שנה בהתאם להוראות שירות המבחן, הפרתו, עלולה להביא להפקעת הצו וגזירת העונש מחדש לכל דבר ועניין.**

ג. **הנאשמת 1 תשלם פיצוי בסך של 2,500 ש"ח למתלוננת נפגעת העבירה. סכום זה ישולם ב10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום: 10.10.25 ובכל 10 לחודש העוקב. לא ישולם אחד מתשלומי הפיצוי במועד, תעמוד יתרת תשלום הפיצוי לפירעון מדי. פרטי המתלוננת יועברו על ידי המאשימה למזכירות בתוך 7 ימים.**

ד. **הנאשמת 1 תשלם קנס בסך של 1,000 ש"ח או 5 ימי מאסר תמורתו. סכום זה ישולם ב10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום: 10.10.25 ובכל 10 לחודש העוקב. לא ישולם אחד מתשלומי הפיצוי במועד, תעמוד יתרת תשלום הפיצוי לפירעון מדי. פרטי המתלוננת יועברו על ידי המאשימה למזכירות בתוך 7 ימים.**

ה. **6 חודשי מאסר מותנה לתקופת תנאי של שלוש שנים מהיום והתנאי שהנאשמת 1 לא**

תעבור עבירת אלימות מסוג פשע.

א. 4 חודשי מאסר מותנה לתקופת תנאי של שלוש שנים מהיום והתנאי שהנאשמת 1 לא תעבור עבירת אלימות מסוג עוון לרבות איומים.

ז. הנאשמת 1 תצהיר בהתאם לתקנות העונשין (התחייבות להימנע מעבירה), התש"ף-2019, על התחייבות כספית שלא לעבור עבירה בה הורשעה או כל עבירת אלימות מכל סוג שהוא לרבות איומים. ההתחייבות תהא לתקופה של שלוש שנים מהיום ובסך של 5,000 ₪, ההתחייבות תוצהר לפרוטוקול.

נאשמת 2 :

ח. 180 שעות של"צ בהתאם לתוכנית שתוגש לאישור עד ל1.9.25 מובהר לנאשמת כי הפרת הוראות שירות המבחן ופנייתו להפקעת אופן ריצוי העונש בדרך זו, עלולה להביא לגזירת העונש מחדש לכל דבר ועניין.

ט. צו מבחן למשך שנה בהתאם להוראות שירות המבחן, הפרתו, עלולה להביא להפקעת הצו וגזירת העונש מחדש לכל דבר ועניין.

י. הנאשמת 2 תשלם פיצוי בסך של 2,500 ש"ח למתלוננת נפגעת העבירה. סכום זה ישולם ב10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום: 10.10.25 ובכל 10 לחודש העוקב. לא ישולם אחד מתשלומי הפיצוי במועד, תעמוד יתרת תשלום הפיצוי לפירעון מיד. פרטי המתלוננת יועברו על ידי המאשימה למזכירות בתוך 7 ימים.

יא. הנאשמת 2 תשלם קנס בסך של 1,000 ש"ח או 5 ימי מאסר תמורתו. סכום זה ישולם ב10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום: 10.10.25 ובכל 10 לחודש העוקב. לא ישולם אחד מתשלומי הפיצוי במועד, תעמוד יתרת תשלום הפיצוי לפירעון מיד. פרטי המתלוננת יועברו על ידי המאשימה למזכירות בתוך 7 ימים.

יב. 6 חודשי מאסר מותנה לתקופת תנאי של שלוש שנים מהיום והתנאי שהנאשמת 2 לא תעבור עבירת אלימות מסוג פשע.

יג. 4 חודשי מאסר מותנה לתקופת תנאי של שלוש שנים מהיום והתנאי שהנאשמת 2 לא תעבור עבירת אלימות מסוג עוון לרבות איומים.

יד. הנאשמת 2 תצהיר בהתאם לתקנות העונשין (התחייבות להימנע מעבירה), התש"ף-2019, על התחייבות כספית שלא לעבור עבירה בה הורשעה או כל עבירת אלימות מכל סוג שהוא לרבות איומים. ההתחייבות תהא לתקופה של שלוש שנים מהיום ובסך של 5,000 ₪,

לא, ההתחייבות תוצהר לפרוטוקול.

את הקנס והפיצוי ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

· בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה,
www.eca.gov.il

· מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או
בטלפון 073-2055000

· במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך
בהצגת שוברי תשלום).

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי באר שבע בתוך 45 יום.

ניתן היום, י"א תמוז תשפ"ה, 07 יולי 2025,

בהעדר הצדדים.